

„*Vrtnica*“. To je naslov mazurki, katero je zložil Fran Jurkovič in založil Konstantin Tandler v Gradci. Skladbe za ples so pri nas Slovencih redke prikazni, tembolj je treba podpirati vsakega, kdor nam zloži kaj dobrega v tem genu. Jurkovičeva mazurka je dobra skladba, prva dva dela sta celo prav dobra, samo trio je nedostaten in ima to napako, da je spremljevanje neugodno, ker premalo označuje ritmične naglase, kar je pri plesovnih igrah, posebno pa pri narodnih, kakor je mazurka, neobhodno potrebno. V tem oziru bi svetovali gospodu Jurkoviču, da bi studiral Fr. Chopinove mazurke in polonaise, katere so pravi biseri te vrste skladb. Priporočamo „*Vrtnico*“ našim igralkam in igralcem na glasoviru, ker jim bo posebno o pustnem času gotovo ugajala. Gospoda skladatelja pa radostno pozdravljamo kot novo moč na muzikalnem polju slovenskem, katera nam more zaradi lepe nadarjenosti še marsikatero lepo skladbo ustvariti in kličemo mu: le vrlo naprej! Tisk in vnanja oblika sta elegantna, cena jej je 50 kr. Na prodaji je pri založniku in tudi pri Giontiniji v Ljubljani.

V. Valenta.

Literarni in zabavni klub Ljubljanski začel se je s 30. septembrom shajati vsako soboto. Takoj prvi večer čital je g. R. Bežek svoj spis „Sokrat in Diotima“, obraz iz dijaškega življenja; 7. oktobra predaval je g. E. Lah o kranjskih jezerih; 14. oktobra Fr. Levec o Paulu Wienerji, kanoniku Ljubljanskem, somišljeniku in pomočniku Trubarjevem; 21. okt. prof. Šuklje o rudeči knjigi Ludovika XVI. Želeti bi bilo, da bi se tudi po drugih mestih slovenskih osnovali jeduaki literarni in zabavni klubi, kajti taki prijateljski shodi podpirajo s svojimi predavanji in berili slovenske časopise in po njih slovensko slovstvo v obče, a vrhu tega v prijaznem razgovoru o raznih literarnih in drugih narodnih stvarih združujejo slovensko razumništvo.

Bleiweisov spomenik. Obitelj pokojnega dra. Bleiweisa vit. Trsteniškega postavila je na grobu svojega očeta posebno krasen spomenik. Na podstavi iz sivlega domačega kamena vzdiga se četverorobovna 3-5^m. visoka piramida iz dragega temnega granita. Zgoraj na sprednji strani je rodbinski grb (zlata zvezda nad polumesecem v rudeče-modro srebernem polju); pod grbom se čita ta napis:

Dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški,

vitez avstr. železne krone in Fran Josipovega reda, ruskega Vladimirovega reda, predsednik Matice slovenski* in čitalnici Ljubljanski, c. kr. profesor, deželni poslanec, tajnik c. kr. kmetijski družbi, urednik „*Novicam*“, prvi član jugoslovanski akademiji znanosti in umetnosti v Zagrebu, častni član mnogih učenih društev, častni meščan Ljubljanskega mesta in mnogih drugih mest in trgov, častni občan skoro vseh očin slovenskih itd.

* 19/11 1808 † 29/11 1881.

Na kvadratični bazi nahaja se ta napis:

„*Edino, kar nas teši v bolesti, je zavest, da ves narod slovenski z nami rved plače na Trojej gomili in da bodeš živel večno v sreču njegovem*“.

Piramido iz granita zdclala sta brata Grein v Gradci, postavil jo je tukajšnji kamenár g. V. Čamernik na podstavi iz domačega kamena in okolo vsega spomenika je jako lično in ukusno ograjo iz kovanega železa naredil Ljubljanski ključaničar L. Zelence. Kakor čujemo, stal je spomenik okolo 1100 gl.

Erženov spomenik. Literarni in zabavni klub Ljubljanski postavil je lani umršemu slovenskemu pisatelju Viktorju Erženu nagrobni spomenik. Na

Slovenci!

Ker je dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški izdihnil svojo silno dušo, bil si je vsak slovenski rodoljub v svesti, da je Slovencev sveta dolžnost, skrbeti za vreden spomenik slavnemu rajniku, ki je skoro za štirih desetletij naš narod vodil v vročih borbah za njegov obstanek.

Prvi korak za dejansko izvršitev misli, katera je navdajala vseh narodnjakov srca, storil je poslednji občni zbor ljubljanske čitalnice s sklepom, naj se osnuje poseben odbor, kateremu bode nalog, preudarjati in določati, na kakšen način naj se potomcem ohrani spomin pokojnega dr. Janeza Bleiweisa.

Ta odbor, sestavljen iz kranjskih deželnih poslancev, ljubljanskih meščanov in zastopnikov narodnih društev ljubljanskih, ustanovil se je zdaj in soglasno sklenil, da je nepozabljivemu očetu Slovencev v Ljubljani na javnem prostoru postaviti dostojen spomenik.

Odbor pričakuje, da bode narod slovenski navdušeno pozdravljal to namero in nje izpeljavo omogočil z običajno požrtvovalnostjo. Od več se nam dozdeva vsaka beseda, ki bi še posebno priporočala rojakom plemeniti namen, katerega imamo pred očmi: Bleiweisove zasluge za naš narod same najbolj govore in — dosti glasno!

Vsak zaveden Slovenec, vsaka verna Slovenka naj pripomore po svojih močéh, da se nam ne bode moglo očitati, da naš narod ne časti svojih velicih mož!

Darove za „Bleiweisov spominek“ prejema odborov blagajnik gospod Luka Robič, in bode prejem novcev javno potrjeval po slovenskih novinah.

V Ljubljani dne 12. marcija 1882.

Odbor za „Bleiweisov spomenik“:

Dr. Jarnej Zupanec, c. kr. notar in prvosednik kranjske notarske komore, prvomestnik. Luka Robič, c. kr. višji davk. nadzornik v pokoji in deželni poslanec, blagajnik. Fran Ravnikar, načelnik kranjske deželne blagajnice in „Sokolov“ starosta, tajnik. Odborniki: Dr. Andrej Čebašek, kanonik. Jan. Dogan, mizarski mojster. Peter Grasselli, deželnega glavarja namestnik. Jan. Nep. Horak, podpredsednik trgovinske in obrtnijske zbornice. Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“. Josip Jerič, župnik v pokoji. Karol Klun, državni in deželni poslanec. Matej Kreč, deželni tajnik. Janez Murnik, trgovinske in obrtnijske zbornice tajnik. Srečko Nolli, kleparski mojster in „Sokolovega“ staroste namestnik. Miha Pakič, trgovinske in obrtnijske zbornice svetovalec. Dr. Fran Papež, odvetnik. Fran Potočnik, c. k. stavb. sketovalec v pokoji in deželni poslanec. Srečko Stegnar, c. kr. učitelj. Luka Svetec, c. kr. notar in deželni poslanec. Dr. Ivan Tavčar, advokat. konicijent.